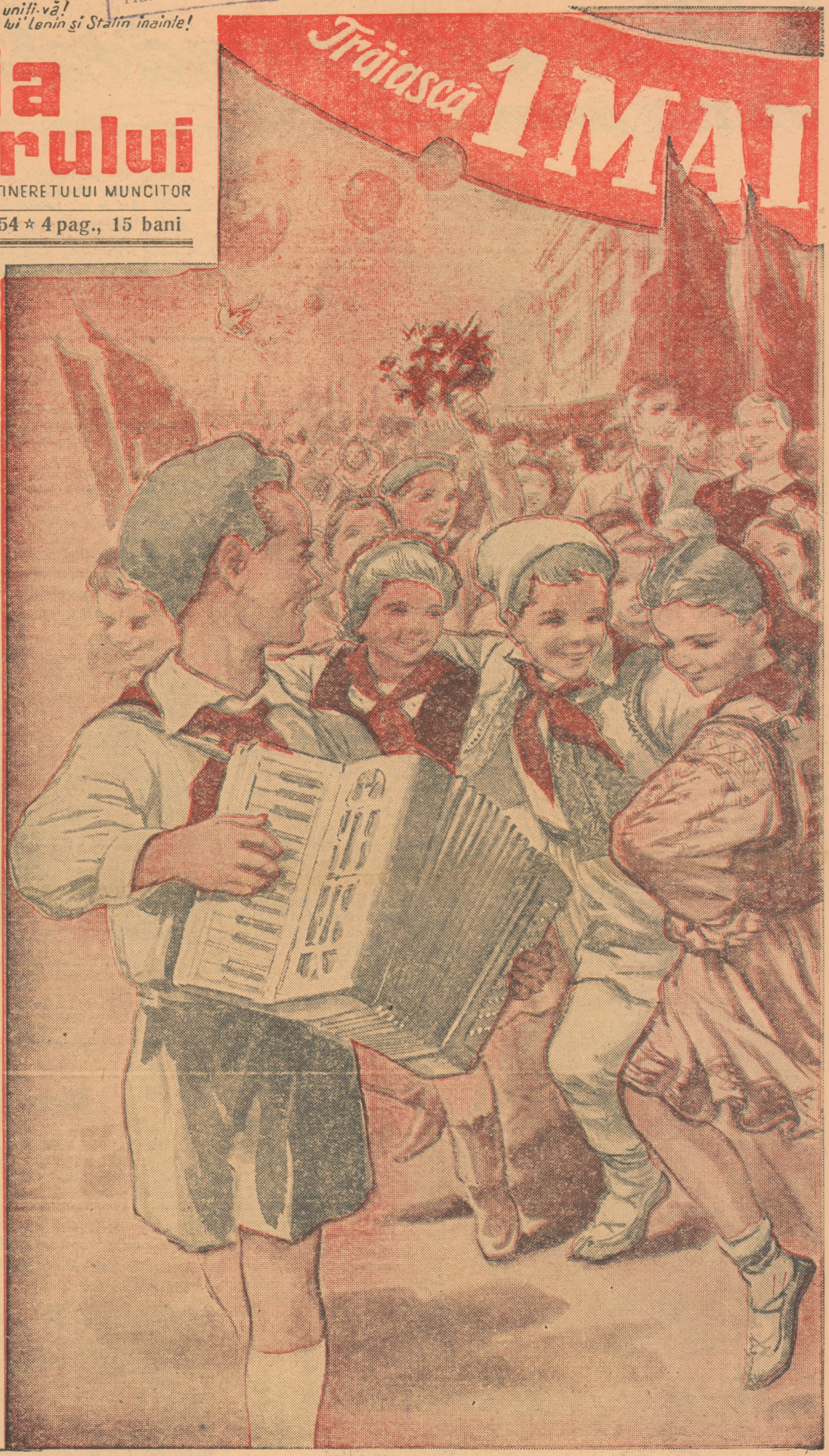Proletari din toate țările uniți-vă!
In lupta pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VI Nr. 31 (283) ★ Sâmb. 1 Mai 1954 ★ 4 pag., 15 bani

Desen de **N. POPESCU** Laureat al Premiului de Stat

Sub un singur steag

Astăzi pe întreaga întindere a pământului, în toate țările lumii armata de milioane de oameni ai muncii sărbătorește 1 Mai, Ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc.

Trecând din hotar în hotar, neținând seamă de opreliști, cuvintele „Proletari din toate țările, uniți-vă" au străbătut toate continentele, toate țările. Acestei înflăcărate chemări muncitorești, îi răspund de fiecare dată milioane și milioane de glasuri.

...In urmă cu 64 de ani, când s'a sărbătorit pentru întâia dată ziua de 1 Mai, grupurile de muncitori care manifestau pe străzile orașelor mari erau restrânse. Dar an de an, lozinca „Proletari din toate țările, uniți-vă" a găsit un ecou tot mai puternic, tot mai larg.

Cum crește din unirea pârâiașelor, a râurilor, fluviul imens, de nestăvilit, așa a crescut mișcarea muncitorească din lumea întreagă, solidaritatea muncitorilor de pe tot globul pământesc.

Incearcă lumea veche, capitalistă, să oprească izbânda luptei muncitorilor pentru libertate. Dar încercările sunt neputincioase: cum nu poate fi oprit răsăritul soarelui, cum nu poate fi oprită sosirea primăverii, nu poate fi îngenunchiată nici lupta popoarelor pentru sfărâmarea cătușelor asupririi și exploatării.

Astăzi, deși s'ar putea ca tot așa ca și în alți ani poliția să încerce să-i risipească cu forța, să-i aresteze, să-i închidă ori să tragă în ei, muncitorii din Paris, Londra, New-York sau Tokio vor părăsi lucrul și vor ieși în stradă manifestând pentru dreptul la muncă, pentru pace, împotriva imperialiștilor care vor să dezlănțuie un nou război.

In calendarul nostru ziua de 1 Mai este scrisă cu litere roșii. Asta înseamnă că la noi, ca și în Țara Sovietelor, ca și în toate țările în care a biruit libertatea, 1 Mai e liber. Oamenii muncii îl sărbătoresc trecându-și în revistă succesele dobândite pe calea construirii vieții noi și fericite.

Deși 1 Mai nu este sărbătorit în acelaș fel pe tot pământul, inimile muncitorilor de pretutindeni bat împreună. Oamenii muncii din țările libere pe care ei înșiși le conduc, și cei care încă n'au scăpat de lanțurile robiei capitaliste își strâng puternic mâinile. Ei înaintează mai departe, sub un singur steag, pe calea plină de victorii a solidarității internaționale muncitorești, a apărării păcii, democrației și socialismului.

Iubiți copii, iubiți pionieri

A devenit o tradiție la noi, în țările libere, ca ziua de 1 Mai, frumoasa, luminoasa zi a muncitorilor de pretutindeni și a frăției lor, să fie întâmpinată cu mari întreceri în muncă și cu succese în producție.

Pe linia acestei minunate tradiții, vă doresc și vouă, iubiți pionieri, succese în muncă, succese la învățătură.

După exemplul muncitorilor, cred că și voi veți continua efortul, munca stăruitoare și conștientă și după 1 Mai, pentru ca sfârșitul anului școlar și examenele să vă găsească bine pregătiți.

Sunt sigură că veți răspunde cu cinste nădejdilor care se pun în voi și dragostei de care sunteți înconjurați.

Trăiască 1 Mai, ziua frăției dintre toți muncitorii de pe pământ, ziua primăverii și a speranței. Trăiască tineretea lumii!

MARIA BANUȘ

Vă văd trecând, de'ntâiul Mai

MIHU DRAGOMIR

Din nou în răpăitul tobei voastre
vă văd trecând, tovarășii mei mici.
Parcă-au fugit garoafele din glastre
și s'au încolonat pe străzi, aici.

In sunetul trompetelor de-alamă
vă văd trecând, de'ntâiul Mai, mereu.
Dar încă-i un loc liber în coloană.
Voi poate că nu știți: e locul meu.

O, cât aș vrea să fiu cu voi acuma
să uit ce jalnic am copilărit!
Garoafa mea a ofilit-o bruma,
și-abia târziu, acum, a înflorit.

Pe tâmple-s fulgii primelor omături...
Când vă zăresc, cu steagurile'n vânt,
nu pot să intru'n rând, dar merg alături,
și cânt cu voi, în gând, dar totuși cânt.

Purtați, prieteni, vieții noi solia.
și, de mă așteptați un an sau doi,
mi-oi răzbuna deplin copilăria,
mergând, prin fiul meu, în rând cu voi!

Trăiască primăvara lumii

An de an, primăvara, anotimpul înviorător și luminos învinge forțele geroase ale iernii, aducând cu ea cerul albastru, soarele bun și ciripitul păsărilor călătoare. An de an, primăvara, natura se trezește la viață, năvalnică, nouă

Sunt însă primăveri și primăveri. In unele părți ale lumii, oamenii trăiesc din plin bucuria primăverii, care îi află liberi, fericiți, stăpâni pe viața și munca lor. In insulele Oceanului Inghețat de Nord primăvara, ca anotimp, nici nu există. Dar în viața oamenilor de acolo e primăvară mereu. Pentrucă oamenii aceia sunt liberi, neasupriți. Pentrucă acolo e pământ sovietic.

La fel de fericite și pline sunt primăverile azi în China, în țara noastră, în

Comuna noastră

Mi-e dragă comuna în care trăiesc. La noi este o școală mare și luminoasă unde învăț și eu.

Adeseori, seara când mă întorc dela școală, privesc microcentrala care s'a construit anul acesta în marginea comunei .„Cât s'a schimbat fața satului nostru !" — îmi spun atunci.

Dela microcentrală firele pornesc în multe locuri. Unele duc lumina la școala noastră. Altele, la întovărășirea agricolă. Altele duc la căminul cultural unde, după munca zilei, se adună flăcăii și fetele să cânte, să joace sau să citească.

Timotei JURJICA
comuna Berzovia
regiunea Timișoara

Trăim fericiți

Noi, copiii tătari, trăim fericiți în R.P.R. Invățăm în limba maternă, avem cărți de tot felul scrise în limba noastră. Suntem buni prieteni cu copiii români dela Școala română de 7 ani nr. 1.

Acum, la noi în școală elevii repetă materia pentru examene.

Impreună cu pionierii dela școlile române, am lucrat la înfrumusețarea orașului nostru, Mangalia. Pe marginea șoselei am plantat 77 de pomi fructiferi și-am sădit puieți luați dela pepiniera orașului. In fața școlii noastre am amenajat un parc frumos. Primăvara a găsit școala și orașul pline de verdeață, iar în cataloage multe note 4 și 5.

Pionierii Școlii tătare Mangalia,
regiunea Constanța

Muncă plină de bucurie

* * *

Când munca e liberă și de roadele ei se bucură poporul, ea ți se pare un cântec, pe care-l cânți cu bucurie.

Utemista Udeanu Veronica, dela Fabrica de tricotaje „Pavel Tcacenco" din București, lucrează cu multă hărnicie. Ea știe că ciorapii pe care-i țese trebuie să fie frumoși și buni, pentrucă vor fi cumpărați de tovarăși de-ai ei.

Pionierele Școlii nr. 13 fete, cărora le e instructoare, doresc mult să ajungă fruntașe, ca tovarășa Veronica.

* * *

In marea

Vântul vesel de Mai sboară deasupra pajiștilor bogate, a livezilor din câmpia Rusiei Centrale, care au și început să înflorească, peste cernoziomul Ucrainei, peste stepele sudice.

1 Mai !

Omul sovietic întâmpină această sărbătoare a tuturor oamenilor muncii, cu muncă pașnică, creatoare.

incearcă să pornești cu gândul peste întinsa Țară Sovietică. Privește: acolo unde se întindeau stepele arse de vânturi uscate, foșnește acum frunzișul tânăr și verde al stejarilor. Unduiesc apele albastre ale mării noi — Țimleanscaia. Baraje puternice opresc și schimbă cursul fluviilor bogate în ape. Sub pământul Moscovei s'au clădit minunatele și uriașele palate de marmoră ale metroului.

Omul sovietic învinge natura, devine stăpânul bogățiilor și forțelor ei și toate acestea le pune în slujba patriei și poporului său. Omul sovietic muncește cu avânt și cu bucurie. El înalță noi uzine, fabrici, stații electrice, case de locuit. El dă patrici, peste plan, sute de tone de cărbune, petrol, sute de mașini și strunguri. Și cum să nu muncească astfel, când sub conducerea Partidului Comunist viața devine mai bună, mai frumoasă, mai fericită !

O minunată surpriză o aștepta pe Ecaterina Șuvalova după ieșirea dela maternitate: uzina le-a dat o locuință nouă, confortabilă și luminoasă. O să se simtă bine aici micuțul Victor !

Marele Lenin visa ziua când Țara Sovietică va avea 100 de mii de tractoare. Acum, agriculturaa socialistă sovietică are peste 1 milion de tractoare. Dar ascultați cifrele unui singur an sovietic — 1953. Cifrele acestea sunt un imn al forței și puterii Țării Sovietice. Iată: agricultura sovietică a primit peste 157 mii de tractoare, 41 mii de combine, 69 mii de camioane pentru transportul

Mecanicul LI-IUN

Muncitorul chinez a devenit stăpânul patriei sale mari și bogate. In uzine, în fabrici, pe ogoarele întinse ale Chinei, clocotește munca voioasă a constructorilor vieții noi. In fiecare an crește numărul de eroi ai muncii. Pe pieptul lor strălucesc flori roșii de mătase, semn de răsplată și prețuire a devotamentului pentru popor.

„Minunate sunt frumusețile patriei !" — Acești copii fericiți ai Chinei Noi se bucură din plin de viață. Căi însorite li se deschid spre viitor.

Unul dintre acești eroi ai muncii, mecanicul de locomotivă Li-Iun, povestește despre sine:

„Odinioară, prin geamul de control priveam din goana locomotivei, cartierele sărace învăluite în beznă. Mă gândeam cu durere: noaptea aceasta s'a lăsat pe pământul Chinei de mult, de mult... De veacuri întregi poporul nostru e ținut în întuneric, în sărăcie. Mă gândeam și la Marea Țară unde oamenii trăiesc liberi, stăpâni. Imi juram atunci să-mi închin toată viața mea fericirii poporului, patriei".

Acum, Li-Iun, muncitor liber, stăpân, conduce o locomotivă ce poartă numele lui Mao-Țze-Dun și a parcurs cu ea mii de kilometri fără vreo reparație.

Asemeni lui Li-Iun, sunt milioane de oameni în China. Prin munca lor neobosită se înalță o Chină mândră și liberă.

Scrisori dela prieteni

Dragi prieteni români

Dați-mi voie să fac cunoștință cu voi. Mă numesc Gleb Gnurganliev. Vă scriu împreună cu un prieten, Ghenadie Hamrov. La noi în Cazahstan e foarte bine. Avem școli frumoase, cinematografe, și case de pionieri. Mergem adesea la cinematograf, ne plimbăm și ne jucăm.

Dragi prieteni, după exemplul fraților noștri mai mari și noi luptăm pentru pace. Numai rostind cuvântul „război" te cutremuri și parcă vezi explozii, soldați omorîți, incendii și alte grozăvii. Când spui cuvântul „pace" însă, te simți liniștit și îți apar câmpii, păduri, munți, colhoznici strângând recolte bogate.

Noi vă iubim mult, dragi prieteni români, fiindcă și voi luptați pentru pace.

Vă salutăm și vă dorim succes la învățătură.

Prietenii voștri necunoscuți,

GLEB GNURGANLIEV
GHENADIE HAMROV
Șc. medie nr. 1, satul Djanâlec
R.S.S. Cazahă

Dragi prieteni

Noi trăim în satul Oskarjinic și învățăm la Școala medie de 8 ani. Vă iubim nespus de mult pe voi, prietenii noștri din R.P.R. Ne place să citim cărțile scriitorilor români și să mergem la cinematografele unde rulează filme românești. Am dori tare mult să facem cunoștință cu voi și să ne scriem, să ne povestiți despre școala voastră, despre țara voastră.

Suntem siguri că ne veți răspunde. Ne puteți scrie în limba rusă sau limba maternă. Noi vă mulțumim pentru scrisoarea pe care ne-o veți trimite. Transmiteți salutul nostru și profesorilor voștri.

Trăiască prietenia dintre pionierii români și pionierii cehoslovaci !

Milena IANKTOVA
și Bojena MODEROVA
Oskarjinic, raionul Nymburg,
R. P. Cehoslovacă

Trăiască pacea!

toate țările cu democrație populară. In alte țări însă, bucuriile primăverii sunt umbrite de mizerie, de șomaj, de foame. Acolo, stăpânii lacomi îngrădesc libertatea popoarelor, urzind războaie și distrugeri. Dar și oamenilor muncii de-acolo, primăvara le înfiripă nădejdi noi. Acum, la început de Mai, ei își înalță cu tărie glasul, cerându-și dreptul la o viață omenească. Speranțele, dorul de libertate, de pace, nu pot fi încătușate. Ei simt alături umerii milioanelor de oameni ai muncii din lumea întreagă, prietenia lor caldă. Și luptă.

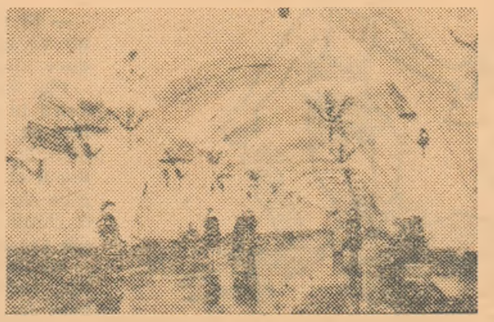
Iar odată, va fi pe întregul pământ o primăvară fericită, însorită: primăvara păcii, a muncii libere și a cântecului.

Țară Sovietică

cerealelor. Peste 100 de mii de agronomi și zootehnicieni au plecat din orașe să lucreze în colhozuri. Veniturile colhoznicilor au crescut cu peste 13 miliarde de ruble.

Constructorii de mașini au creat aproape 700 de noi tipuri și mărci de mașini și mecanisme. S'au construit pentru oamenii muncii din orașe case de locuit cu o suprafață totală de peste 28 milioane m.p. Colhoznicii au construit la sate 400.000 de case.

Acestea sunt o parte din cifrele minunate ale unui singur an.

Stația „Arbatscaia" — a metroului din Moscova, de pe linia care leagă Piața Revoluției cu gara Kiev.

Noile hidrocentrale de pe Volga, Nipru, Don, prelucrează miliarde de kilowați ore de energie electrică. Electricitatea, acest „muncitor nevăzut" — ară pământul, treeră, pune în mișcare metroul, trenul, ajută pe mineri să scoată cărbunele, face mii de treburi, pentru ca oamenii să trăiască mai ușor, mai bine. Pentru a șaptea oară după război s'au redus prețurile la produsele alimentare și industriale.

Știința și cultura sunt la loc de cinste în Țara Sovietelor. In anul 1954 sunt prevăzute cheltuieli de peste 141 miliarde de ruble pentru cerințele social-culturale ale poporului sovietic. Această sumă este aproape egală cu totalul cheltuielilor din bugetul de stat al U.R.S.S. din 1939.

Zi cu zi viața oamenilor sovietici devine tot mai frumoasă, mai bună, mai veselă. Și poporul sovietic dorește ca pe întregul glob pământesc toți oamenii să trăiască în bună înțelegere și prietenie. Omul sovietic întinde o mână de prieten tuturor oamenilor cinstiți din lume. El a luptat și luptă mereu pentru ca pacea să triumfe în lumea întreagă.

Primăvara

de ARNOLDO PALACIOS
scriitor columbian

Minunate sunt schimbările ce le aduce fiecare anotimp în natură. Totul se petrece pe nesimțite, ca în basme:

Toamna. Păduri înveșmântate într'o bogăție nesfârșită de culori. Se desprind frunze, acoperind potecile și drumurile. Sclipesc apoi picăturile străvezii de rouă înghețată... Insfârșit, pădurile, curțile caselor, grădinile școlilor, se îmbracă într'o nouă haină, verde, luminoasă. Primăvară...

In țara mea nu sunt asemenea anotimpuri. Tot anul soarele dogorește, iar câmpul rămâne neschimbat, verde.

Dar la noi primăvara nu lipsește numai ca anotimp. Lipsește din inimile oamenilor, la fel ca în toate țările capitaliste. Pe când, aici, în patria voastră, oamenii muncesc în fabrici, lucrează pământul pentru a-și îndestula casele. Aici, școlile și universitățile sunt deschise pentru toți. Copiii pot să se joace fără teamă în timpul liber și odihna le e veselă.

Primăvara Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară este adevărata primăvară. In aceste țări se lucrează pentru pace.

In țările capitaliste nu există bucuria primăverii pentru oamenii săraci. Copiilor le lipsesc școlile și chiar îmbrăcămintea; părinții lor agonisesc cu trudă pâinea zilnică. Totuși oamenii progresiști care trăiesc în aceste țări luptă pentru ca să aibă și ei o adevărată primăvară, pentru ca 1 Mai să poată fi sărbătorit și acolo cu muzică, cu multă voioșie, ca aici în Republica Populară Română.

Poporul va învinge!

„Poporul va învinge", glăsuiește parcă afișul de 1 Mai, al lui Armando Gonzales. Gonzales este un cunoscut pictor din Uruguai. Viața și munca acestui fruntaș progresist al Americii Latine sunt un exemplu minunat de slujire devotată a poporului. Neînfricat, Gonzales cheamă poporul Uruguaiului la luptă împotriva asupririi. Pentru sculpturile și picturile sale închinate păcii și libertății, Gonzales a fost aruncat în închisoare. Dar în fața protestelor pline de mânie ale oamenilor muncii, autoritățile au fost nevoite să-l elibereze.

O năzuință fierbinte: Pace în Vietnam!

Acest tânăr vietnamez s'a întâlnit cu prietenii francezi la Festivalul dela București. Ii unește aceeași năzuință fierbinte: să înceteze cât de curând războiul din Vietnam. Prietenia lor e o părticică din prietenia popoarelor Vietnamului și Franței.

Năzuința lor e a tuturor popoarelor lumii.

COREEA PE DRUMUL PĂCII

In Phenianul distrus de bombele americane, oamenii muncii zidesc locuințe, școli, uzine. Eroicul popor coreean pune temelia unei vieți noi, fericite, libere...

Poporul coreean si-a apărat libertatea cu hotărîre, cu eroism, cu jertfe mari. Tot timpul el a simțit din plin reazimul puternic și frățesc, solidaritatea uriașă a oamenilor muncii din lumea întreagă care au impus imperialiștilor încheierea armistițiului. Increzător în dreptatea cauzei sale, în prietenii săi, în victorie, poporul coreean a luptat neclintit și iată, azi, zorii unei vieți noi răsar în R.P.D. Coreeană.

Bărbații, femeile, copiii coreeni, umăr la umăr, cu aceeași hotărîre, cu același eroism simplu, trudesc azi din răsputeri să-și reclădească orașele și satele, să vindece rănile războiului.

La Tesan, lângă Phenian, se construiește cea mai mare fabrică de cărămidă din Coreea. Noua întreprindere va avea o producție mai mare decât producția tuturor fabricilor de cărămidă din timpul stăpânirii japoneze.

Pentru construcția acestei fabrici era nevoie de 3000 de muncitori și 150 de tehnicieni. Pe șantier nu sunt decât 5 tehnicieni și 600 muncitori, din care 70 la sută femei.

Guvernul a voit să trimită brațe de muncă într'ajutor, dar cei 600 de muncitori s'au angajat să ducă lucrarea la bun sfârșit numai cu forțele proprii. Și exemple din acestea de patriotism înflăcărat, sunt mii.

Oamenii muncii din Coreea cred cu tărie în viitorul fericit. Sprijinul frățesc dat de Uniunea Sovietică și de țările cu democrație populară îi ajută să și-l făurească mai repede și mai ușor. Ajutorul sovietic nu constă numai în bani, mașini și materiale. Mulți ingineri și tehnicieni coreeni și-au făcut studiile în U.R.S.S., chiar în timpul războiului.

Incă de pe timpul când în Coreea bubuiau tunurile, Marea Țară a Socialismului i-a ajutat pe muncitorii coreeni să se pregătească pentru perioada reconstrucției pașnice.

„SANCO"

Era în Japonia o uzina, care de multă vreme lucra motoare pentru șalupe și bărci pescărești. Când au venit americanii în Japonia, uzina a început să producă motoare pentru avioane militare. Muncitorii își dădeau prea bine seama că motoarele lor servesc pregătirilor de război și au declarat o grevă de protest. Ei au scris pe poartă cuvintele: „Pace, Libertate, Independență!"

Pichetele alcătuite din tineri greviști au împiedicat detașamentele de polițiști să pătrundă în uzină. Inspăimântați, conducătorii uzinei au concediat 350 de muncitori, din 800, câți erau.

Printre muncitorii concediați se aflau lăcătuși, strungari, mecanici... Toți oameni de nădejde. Ei au luat o hotărîre îndrazneață: sa pună la un loc banii pe care îi aveau, să colecteze bani dela muncitorii întreprinderilor vecine, de la populația muncitoare, și să înființeze un atelier în care să lucreze numai pentru scopuri pașnice.

Peste puțină vreme, atelierul a și luat ființă. L-au numit „Sanco". Asta în limba japoneză înseamnă „trei puncte", adică cele trei cerințe ale muncitorilor Japoniei: Pace, Libertate, Independență.

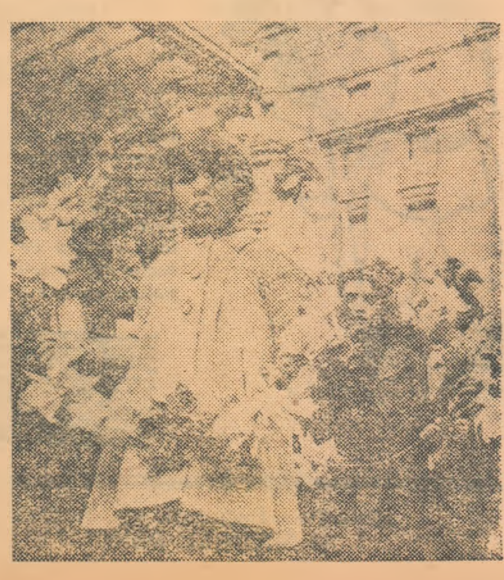
Cu toate că americanii și stăpânii japonezi au încercat să înăbușe dela început micul și curajosul colectiv de șomeri, muncitorii au reușit să monteze prima motocicletă. A fost un succes al clasei muncitoare din Japonia. Ei au hotărît sa trimită motociclela în Republica Populară Chineză. Pe motocicletă au scris: „Prietenilor noștri, muncitorilor chinezi, dela „Sanco"

1 Mai la Paris

Fotografia aceasta a fost făcută anul trecut, în ziua de 1 Mai, la Paris.

Anul trecut manifestația de 1 Mai a muncitorilor parizieni a cunoscut o amploare deosebită. Oamenii cinstiți ai Parisului și-au exprimat dorința de pace și hotărîrea de a lupta pentru apărarea ei.

N'au lipsit nici copiii de la marea manifestație. Mii de copii, patronați de organizația „Vaillants", defilau strigând: „Noi vrem pace! Noi vrem pace!"

In poienița fermecată

Șezatoarea s'a sfârșit. In poieniță n'a mai rămas nimeni, doar vântul mai șoptește ușor, ușor. Deodată, răsună un sgomot de vreascuri rupte și, ca prin minune, se înfățișează cei despre care povestiseră copiii la șezătoare: Ivan Turbincă, Dănilă Prepeleac, Păcală...

— Ei, făcu Păcală vesel. Până acum au povestit copiii despre noi, acum e timpul să povestim noi despre copii.

— Bine spui, Păcală, râse gros Ivan Turbincă. Iaca, priviți-mi turbinca: îi plină. Și știți cu ce?

Ivan se necăji o clipă cu aprinsul lulelei și apoi începu, slobozind pe sub mustăți un fuior gros de fum.

Cine i-a șterpelit lui Ivan, turbinca

— Iaca, intru eu săptămâna trecută într'o dugheană, să-mi cumpăr niște tutun, și mă pune naiba să-mi las turbinca afară, spânzurată într'un băț. Când ies, ia turbinca de unde nu-i. Caut încoace, nimic. Caut încolo, tot nimic. Ei, zic eu, dar cine-o fi șterpelit-o? Păi, îmi răspund tot eu, cineva care avea trebuință de dânsa. Hai atunci să-l dibuim pe hoțoman. Colind eu orașul dela un capăt la altul dar pas să dau de urma turbincii. Abătut, intru, așa într'o doară, la o școală. Era pe la asfințitul soarelui și copiii plecaseră. Trecând pe sală numai ce aud răsunând poruncitor, un glas:

— Pașol na turbinca!

Rămân trăsnit! Hoțomanul care-mi furase turbinca se folosea acum de puterea ei! Deschid binișor ușa clasei și mă strecor înăuntru pitindu-mă după sobă. Ei, și ce credeți că zăresc?

Un țânc ședea cu turbinca mea deschisă în fața catalogului, poruncind notelor:

— Pașol na turbinca!

Și notele se desprindeau din catalog și se rostogoleau buluc în turbinca, sub privirile bucuroase ale țâncului.

— Oho, strigă el deodată supărat, să intre numai cele rele. Voi, notele 5, rămâneți în catalog!

Aș, ți-ai găsit! Notele 1 și 2 parcă erau legate de cele de 5, că intrau tot împreună în turbincă! Și lucrul acesta tare necăjea pe băiat.

— Stați, rămâneți aici, voi, notelor bune!

Nimic. Ba, un 2 se răsti la el:

— Ce tot spui, băiete? Vrei să scapi de noi, hai? O fi turbinca fermecată, dar ea nu știe să deosebească notele bune de cele rele.

Cât ai clipi, catalogul rămase gol, iar în turbincă se vânzoleau notele prizoniere.

— Uf, bătu băiatul cu pumnul în văzduh, ce-am gândit și ce-a ieșit!

— Așa, vezi, mă arătai eu de după sobă, pufnind în râs. Socoteala de acasă nu se potrivește cu cea din târg!

— Ivan Turbincă! se sperie băiatul. M'ai aflat! Uf, câte necazuri s'au adunat pe capul meu! Zău, nu mă mai certa și matale, mai bine dă-mi un sfat, că ai văzut în ce încurcătură intrai...

— Apoi, uite ce zic eu: îmi cunosc puterea turbincii. Ea n'are să slobozească notele bune singure, până ce nu le cânți din fluier.

— Ce fel de fluier?

— Un fluier pe care trebuie să ți-l faci singur. Cum anume, vei afla numai și numai citind pe'ndelete în cărțile tale de școală.

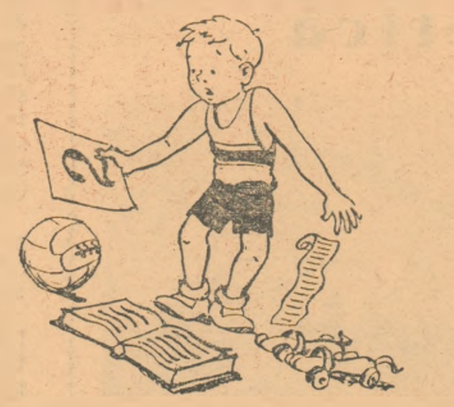
...Atât i-am spus țâncului, sfârși râzând molcom Ivan Turbincă. Să caute în cărți acum, și să afle taina fluierului.

Ei, asta-i povestea cu turbinca mea, căreia a vrut să-i deie nouă folosință un băiat de școală. Plăcutu-v'a?

— Intr'adevăr, grozavă pozną! încuviință vesel Dănilă Prepeleac. Apoi dacă veni vorba, ascultați și v'oi spune și eu una.

Dănilă Prepeleac și-a găsit frate

Iacă, am avut prilejul să întâlnesc un băiat pe care îl chema Nică. De învățat, nu învăța rău, dar nu prea știa să împace capra cu varza, adică învățătura cu joaca. Și-atunci a hotărît să schimbe învățătura pe joacă. Zile de-a-rândul bătea mingea pe islaz. Se sătura însă curând de minge și-o schimbă pe-o pereche de drăcii dintr'acelea care se cheamă patine cu roate. Cum astea nu mergeau singure decât la vale, Nică se lehămeti curând și de ele. Văzând un băiat care avea un arc cu săgeți, îl rugă să i le dea în locul patinelor. Trase Nică la țintă toate săgețile, dar nevrând să le mai caute ori să-și facă altele, își puse arcul pe umăr și începu să se plimbe fără rost. Până la urmă schimbă și arcul pe

un smeu. Se jucă el cât se jucă cu smeul, îl puse să facă colaci, îl lăsă să urce până în înaltul cerului.. Deodată îl auzi vâjâind mai tare ca oricând.

— Ei, ce-i cu tine? Vezi de acolo ceva neobișnuit?

— Da, văd că se întâmplă ceva la școală: se pun ramuri de brad la poartă, ghivece de flori la ferestre...

— Să știi că vin examenele! se sperie Nică. Aoleu, și eu care n'am învățat nimic.

Necăjit, Nică alergă într'un suflet la Sufiat și Copiat:

— Iată, vă dau smeul, dar scoateți-mă din încurcătură!

Și căpătă în schimbul smeului o fițuică.

Iar la examen, făcu cel din urmă schimb, de data asta fără voia lui: schimbă fițuica pentru... cum îi spune? A, pentru corijență!

O nouă ispravă a lui Păcală

— Și asta fu bună, râse Păcală, dar să vă spun eu una și mai și. Vă aduceți aminte de sacul cu care era să mă arunce în apă boierul? Ei, iacă în zilele astea l-am văzut din nou. Treceam pe malul apei. In jur liniște, jurai că nu-i țipenie de om. Mă apropiai eu de o salcie pletoasă și deodată ce să vezi, sacul meu! Iar lângă sac sta, abia trăgându și răsuflarea, Lenea cucoana mare, iar lângă ea, lungă și slabă cu nasul în sus de nu-l puteai ajunge nici cu prăjina, sta Ingâmfarea. Ceva mai încolo, plecată toată din șale, stătea Lingușeala-Vorbă-Dulce. Eu mă dau mai aproape și ascult la cele vorbe pe care le rosteau ele. Și numai ce le aud spunând: „Hai și-om arunca mai de grabă sacul în apă. Ducă-se pe pustii! Să nu mai aud de Modestie, Bunacuviință, Hărnicie.

— Măi, zic, aici nu-i lucru curat.

Dar n'apuc să mă mișc din loc că sacul bâldâbâc... în apă. Imi pun atunci repede căciula care te face nevăzut și zdup după el...

Apuc sacul, îl duc la mal, îl deschid la gură, și îndată încep cei prinși să-mi spună toată tărășenia, că legaseră trainică prietenie cu copiii dintr'o clasă și că Ingâmfarea, Lenea, Lingușeala, pizmașe, hotărîseră să le facă de petrecanie. Intr'o zi, din nebăgarea de seamă a copiilor reușiseră să le vâre în vechiul meu sac.

Auzind aceasta nu m'am mai întins mult la vorbă și le-am spus: „Mergeți de unde-ați venit și spuneți-le copiilor să vă poarte mai mult de grijă".

In timpul ăsta cele slutenii de pe mal ședeau sub salcie și se odihneau la soare.

Și mă duc la ele:

— Cum stați voi aici, fără treabă,când dincolo, la malul celălalt, e petrecere mare, copii mulți, joacă, veselie? Uite, chiar acum trecură cu sacul aista vreo trei făpturi care-și spuneau pe nume Modestia, Bunacuviință, Harnicia. S'au prins cu copiii la joacă și acum se au așa, de parcă s'ar fi cunoscut de când e lumea și pământul.

— Cum? au sărit ca arse cele trei... Unde sunt?...

Și de îndată au început să mă roage să le duc la copii, dar în grabă, știi, cât mai în grabă.

— Ei, zic eu, cinstite fețe, luați-o mai domol. Ascultați întâi: trebuie să intrați numaidecât în sac și să-i strigați oricui s'o apropia:

„Ingâmfat fără pereche
Toată ziua lenevești
Bate-ne ori cât ne-ai bate,
Că noi tot știm cine ești".

— Și să nu vă opriți din strigat până când nu vă aruncă în apă, că altfel sacul nu vă duce dincolo.

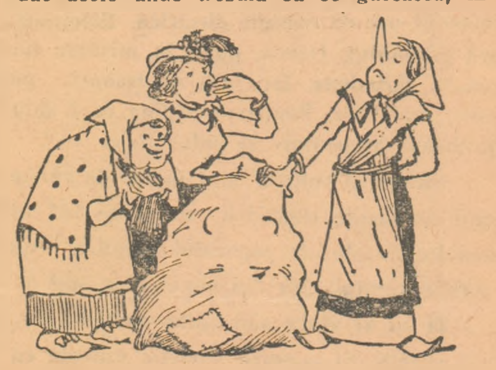
Ele, tare grăbite să ajungă, fac întocmai. Intră în sac și așteaptă. Peste câtăva vreme, iacă se apropie un băiețandru care mergea cu mâinile în buzunar, fluierând a pagubă. Târa după el un ghiozdan din care ieșea o margine de caiet pătat, un colț de carte ruptă. O chiulise dela școală. Cum l-au simțit, cele din sac au început a striga cum le învățasem.

Mânios, băiatul roti privirile și dădu de sac. Indată pricepu că de-acolo se aud vorbele de ocară.

— Aha, vă bateți joc de mine. Stați că vă arăt eu vouă!

Fără șovăială izbi cu piciorul în sac dându-l de-a dura în gârlă.

Ei, îmi zic eu, bine că v'ați dus pe apa Sâmbetei. Apoi îl iau pe băiat de mână și-l duc acolo unde trebuia să se găsească, în

mijlocul prietenilor lui, unde se aflau și Modestia, Hărnicia, Bunacuviință.

Iară răsunară râsete nestăvilite în poieniță.

Oaspeți noi

Deodată, pe cărare își făcu loc o fetișcană. Pe spate, două cozi bălaie și ochii... parcă-i jucau în râs:

Foaie verde foi ca mura
Mie-mi zice Strigătura

Cine joacă și nu strigă,
Face-i-s'ar gura strâmbă,
C'așa-i jocul românesc,
Obiceiul bătrânesc:
Să strigăm de veselie,
Chiuind de bucurie!

— Ghici, ghicitoarea mea — își făcu loc glumeața Ghicitoare. Ascultați:

Pitic sunt, de toți m'agăț
Și pe toată lumea 'nvăț. (condeiul)

Am doi căluți,
Doi cai drăguți,
Dacă mi-i leg,
Gonesc cu foc
Dacă-i desleg,
Se-opresc pe loc. (bocancii).

— Mai sfârșiți odată, vorbi înțeleptul Moș Proverb, nu știți oare că vorba multă-i sărăcia omului?

Cine nu știe potecile, nu știe nici drumul mare.

Cât e vulpea de vicleană și tot cade în capcană.

. . . .

Ivan Turbincă, Dănilă Prepeleac, Păcală Strigătura... mai stau și acum de glume în poieniță. Dacă nu mă credeți mergeți și vedeți.

B. CARAGIALE
Al. Ovidiu ZOTTA

Redacția: București, str. Academiei Nr. 17 Tel. 3.81.31 — Administrația 5.79.60 Abonamentele se fac la toate OFICIILE POȘTALE și SECȚIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI. Taxa plătită în numerar, conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii